Šesnaest godina nakon Dejtona: Potrebna je dramatična promjena

Danas obilježavamo šesnaestu godišnjicu od potpisivanja Dejtonskog mirovnog sporazuma koji je okončao rat u Bosni i Hercegovini i ovoj zemlji osigurao ustavni i politički okvir za napredovanje ka potpunoj integraciji u evroatlantske institucije.

Međutim, nažalost, potencijal ustavnog okvira koji Dejton pruža za osiguranje stabilnosti zemlje i prosperiteta njenih građana ostaje neiskorišten. Umjesto toga, bosanskohercegovački političari i dalje pokazuju jako malo spremnosti na kompromis, čime dovode do stagnacije, a ne do napretka. Neki politički predstavnici iz svih dijelova BiH i dalje dovode u pitanje Mirovni sporazum. Neuspjeh u okviru nastojanja da se formira Vijeće ministara ili da se usvoji budžet za 2011. godinu pokazuju da je, šesnaest godina nakon parafiranja Mirovnog sporazuma u Dejtonu, posao u Bosni i Hercegovini daleko od završenog.

Trenutna politička situacija ugrožava demokratske institucije države, usporava proces evroatlantskih integracija i nanosi štetu ekonomiji.

Visoki predstavnik je jasno rekao kako napredak ostvaren u provođenju Mirovnog sporazuma neće biti poništen.

Bez obzira na sve, Bosna i Hercegovina još uvijek s optimizmom može gledati na budućnost. Pristupanje EU i NATO-u ostaje realna perspektiva koja ima potencijal da stimulira pozitivne promjene. Međunarodna zajednica će i dalje biti pouzdan partner u postizanju cilja koji podrazumijeva snažne i funkcionalne entitete u okviru snažne i funkcionalne države.

Međutim, za postizanje ovog cilja potrebna je dramatična promjena – promjena koja počinje od bosanskohercegovačkog rukovodstva. Političko rukovodstvo zemlje mora početi da pokazuje spremnost na kompromis i na poštivanje potreba građana tako što će te potrebe staviti na prvo mjesto, iznad uskih političkih interesa.

U sljedećoj godini građani zaslužuju da vide poništavanje efekata ovog negativnog trenda i pojavljivanje jedne zajedničke vizije i zajedničkih prioriteta za budućnost ove zemlje. Građani zaslužuju zemlju koja može institucionalno riješiti vlastite probleme i uvjerljivo krenuti ka integraciji u evroatlantske institucije.